

ברכת האילנות

הוצא בימי ניסן, והוא טעם ראשונה אילנות שמלכלכים ומצויצים פרח מוכר "ברכת האילנות"
בשטחה עשמה ובכונת הלל ובחודיה רב, ואחרי הכרזה מאורים תפלות ובקשות ומזמורים, ונהגים להפריש בדיקה:

הנגני מוכן ומזומן לקיים מצות ברכת האילנות שתקנו חכמינו ז"ל, קראת
אילני דמלבדלבי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחיכו ורחימו
ליחוד שם י"ה בוי"ה ביהודא שלימים בשם כל ישראל, ויהי נועם יי אלהינו
עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו, ומעשה ידינו פוננהו:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שלא חפר
בעולמו דבר, וברא בו פריות טובות ואילנות
טובים, להנות בהם בני אדם.**

שיר המעלות קדור, שמתהי באמרים לי, בית יי עליה: עמדות היו רגלינו,
בשעריך ורושלים: ורושלים הבנויה, בעיר שהקרה לה יחודי: לשם עלו שבטים
שבטי יה עדות לישראל, להודות לשם יי: כי שמה ישבו כסאות למשפט,
כסאות לבית דוד: שאלו שלום ורושלים, ישליו אהבה: יהי שלום בחילה,
שלמה בארמונה: למען אחי ורעי, ארברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו,
אבקשה טוב בך:

שיר המעלות, אשרי כל ירא יי, החלה בדרךיו: יגיע פסוק כי תאכל, אשריך
וטוב לך: אשהך גפנן פריה בירבתי ביתה, בניך בשתלי יתים סביב לשלחנה:
הנה כי כן יברך נבר ירא יי: יברכה יי מציון, וראה בטוב ורושלים כל ימי
חיה: וראה בנים קבוקה, שלום על ישראל:

סדר בדיקת חמץ

בודק את החמץ לאור הירח, ולפי הבדיקה נהגים לומר:

הנגני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה ולא תעשה של בדיקת חמץ, לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל: ויהי
נועם יי אלהינו עלינו, ומעשה ידינו פוננה עלינו, ומעשה ידינו פוננהו:

ואחרי כך מוכר (ויכן בכרזה לטור שריפת החמץ למחרת):

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו על ביעור חמץ:**

לא יסח דעתו, ולא יפסיק בדבור, ומחוללת הבדיקה ועד סופה, לאחרי הבדיקה יבטל בלבו החמץ שאינו דוע לו, ויאמר:

**כל חמירא וחמישא דאיבא ברשותי, דלא
חמיתיה, ודלא בערתייה, ודלא ידענא ליה, לבטל
וליהוי הפקר בעפרא דארעא:**

הפלה לאחרי בדיקת חמץ וביטולו

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתוכנו לתור ולחפש בנגעי
בתי הנפש, אשר נואלנו בעצת יצרנו הרע, ותוכנו לשוב בתשובה שלמה
לפניך, ואתה בטובה הגדולה תרחם עלינו, ותסייענו ותעזרנו על דבר כבוד
שמה, ותצילנו מאסור חמץ אפילו בכל שהוא, בשנת זו ובכל שנה ושנה
כל ימי חיינו, אמר בן יהי רצון:

סדר שריפת חמץ

לפי שריפת החמץ נהגים לומר:

הנגני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה ולא תעשה של שריפת חמץ, לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל: ויהי
נועם יי אלהינו עלינו, ומעשה ידינו פוננה עלינו, ומעשה ידינו פוננהו:

ומיד אחרי השריפה יבטל החמץ, ויאמר:

**כל חמירא וחמישא דאיבא ברשותי, דחיתיה ודלא
חמיתיה, דחמתייה דלא חמתייה, דבערתייה ודלא
בערתייה, לבטל וליהוי הפקר בעפרא דארעא:**

הפלה לאחרי שריפת החמץ וביטולו

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלינו ותצילנו מאסור
חמץ אפילו בכל שהוא, לנו ולכל בני ביתנו ולכל ישראל, בשנת זו ובכל
שנה ושנה כל ימי חיינו, ובשם שביענו החמץ מבתנו ושרפנוהו, בך תוכנו
לבער היצר הרע מקרבנו טמיר כל ימי חיינו, ותוכנו לדבק בך ובתורתך
ואהבתך ולדבק ביצר הטוב טמיר, אנהנו ונרענו ונרענו מעתה ועד
עולם, בן יהי רצון אמר:

אגרת הקודש וסגולה נפלאה

של הרה"ק המקובל רבי שמשון מאוסטרופוליא הי"ד

זאת השאלה אשר נשאל רבינו שמשון ז"ל, וזאת התשובה אשר השיב:

שלום לרבינו ארץ, גודרי גר ועומדים בפרץ, יצילם ה' מכליו וחריץ, כולם קדושים
אשר המה בארץ, כל חד לפום חורפיה מקשה ומתריץ, ועל רוב שלומכם התענו
מעתה ועד עולם, אמר סלה:

בתכלית הקיצור, אודות הענין מה שרשמתי הסימנים דצי"ע באח"ב וכו',
והקשה מר אלי האריך נמוט הנאולה בא"ו הסימנים, עכשיו אנלה הדבר לכבוד
תורתו, מה שכתב האר"י זלה"ה בקונטרס שלו הנקרא פלאות רבות, בשער ט"ו
הנקרא יציאת מצרים, פסק ב"ק פ"ט ס"ג, וזה לשונו:

הנה כבר השמעתיה שפרעה נלקה בעשר מכות אלו במצרים
על ידי שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, הממנים
בשלשה רקיעים של סמאה, האחד נקרא שר"ע והשני נקרא תמו"ך,
והשלישי נקרא בישה"א, ועליהם השיר הנקרא דלפק"ט, ועליהם ועל
כלם השיר הנקרא תק"א, גראשית, חסר מן השלישית עשרה, וחסר
מן הרביעית ששה, וחסר מן התשיעית ששה ככתוב בתורה:

והנה מה שמצינו שלקו המצריים במצרים עשר מכות, ועל הים
לקו חמשים מכות, מצד השם שפ"ו שבו אחו דוד בן ישי, והשם
אמר והקה. ומצד השם תק"ט לקו המצריים במצרים ארבעים מכות,
ועל הים לקו מאתים מכות, והשם אמר והקה. ומצד השם אשצ"ה
לקו המצריים במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתים וחמשים

מכות, וכמה שהקדוש ברוך הוא מכה, בו מרפא הנלות. מה פשעו
וכמה חטאו, וכמה המעל אשר מעלו אבותינו, להיות בכור הברית הזה,
עד שנגאלם בשמות אלו דע"ב צד"א כשח"ב. (עד כאן פסוק האר"י ז"ל):

והנה מורי ורבי קדוש ישראל כתב הדברים האלה, פלאים הם,
סתומים וחתומים סגור ואין פורש אותם. וכבר שאכלנו גדולי ישראל
לברא ליהם דברי האר"י ז"ל ולא הנדתי להם, ומגדל אהבתו דמר,
אנלה רז זה שנתגלה לי בחלום בחזיון לילה בנפל תרדמה על כל
האנשים (ע"פ איוב ד, י"ט), ועכשו אנלה הדבר ברמז לפני כבוד תורתו,
והוא רחום וכפר עון וגו':

וזאת הענין מה שכתב האר"י ז"ל: "שפרעה נלקה במצרים בעשר
מכות אלו במצרים על ידי שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי
חבלה", פונתו בך:

כי אמרו בעלי קבלה מעשית, שיש שלשה אלפים ומאתים ושמונים
מלאכי חבלה הממנים להכות את הרשעים ולהענישם בגיהנום
ולטהרם מעונותיהם. ועל זה נאמר ישעיה ט"ח, "ולכהות באגרה רשע",
כי אגרה, ראשי תיבות ג' אלפים ר"פ, והם מלאכי חבלה הממנים
את הרשעים, ועל ידם נלקה גם פרעה הרשע והמצריים:

ואומר אני הכותב, שזהו סוד נפלא באשר הוא נכתב במנין
ובמספר: דם. צפרדע. כנס. ערב. דבר. שחין. ברד. ארבה. חשך.
מכת בברות:

אלו עשר מכות באשר כתבתי פה אות אות, עולים לחשבון שלשה
אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, הממנים להעניש ולטהר את
הרשעים. והוא פשט נפלא, אשר אין לא ראתה:

והנה החשבון מנין באשר נכתב בנס חסר יו"ד, ערב חסר ו"ו.
ולחשך חסר ו"ו. והינו מה שכתב האר"י ז"ל: "בראשית חסר מן
השלישי עשרה", פרוש: מכה שלישית שהיא בנס חסר יו"ד. מן
הרביעי ששה", שהיא מכת ערוב גם חסר ו"ו. והחסר מן התשיעי
ששה", שהיא מכת חשך גם בן חסר ו"ו. ומה שאמר "בכתוב
בתורה", רוצה לומר שכן כתוב בספר תורה חסר, בנפרד לעיל,
ולא כמו שכתוב בסדורים ובהגדה, כי שם נכתבו כלם מלאים, אלא
צריך להיות חסר כמו שכתוב בספר תורה:

וכמה שכתב שאלה "השלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי
חבלה שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים, הממנים באלו
שלשה רקיעים, אחד נקרא שר"ע, ואחד נקרא תמו"ך, ואחד
נקרא בישה"א", גם בזה יש סוד גדול ונפלא ונורא שנגמזו בדברי
הפניד כמה שכתב: "אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא
במצרים", עשר הם אותיות שר"ע, מכות אותיות תמו"ך, שהביא
אותיות בישה"א, נרמזו גם השלשה רקיעים של סמאה שבהם יש
שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה שהכו את פרעה
ואת המצריים במצרים במנין עשר מכות שהביא דם צפרדע וכו',
והוא פלא גדול:

מועדים לשמחה

הרי מרמזים אלו שלשה שמות שפ"ו תק"ל אשצ"ה באלו השלשה הנאים: רבי יוסי הגלילי בגימטריא שפ"ו, רבי אליעזר בגימטריא תק"ל, רבי עקיבא בגימטריא אשצ"ה. וזהו סוד נפלא ונורא, רזא דרזין, סתרא דסתרון, הינו כמו שכתבתי למעלת כבוד תורתו, והוא רחום וכפר עון:

ומה שכתב רבנו הארי"ו ז"ל: "במה שהקדוש ברוך הוא מכה, בו מרפא הגלות", פננתו, כי באלו עשר מכות שהם דצ"ך עד"ש באח"ב, נרמזו סוד וטעם ירידת אבותינו למצרים, כמו שכתבתי למעלת כבוד תורתו. והנה באלו המכות הנה אותם, ורפא אותנו הקדוש ברוך הוא והנה בהם מכה רבה אצבע אלהים היא, ומן המכה ההיא עצמה באה הרפואה לישראל, ונאמם הקדוש ברוך הוא מידם, וכמו שכתבתי:

ומה שכתב: "מה פשענו ומה חטאו וכו'", רוצה לומר: באלו המכות נרמזו החטא של אבותינו שגרום ירידת מצרים. ויש לנו סוד נפלא ונורא לתרץ קושיא זו מה שהקשה מעלת כבוד תורתו אלי, אבל גם זה ניחא כאשר כתבתי למעלתו, נפלאות מתורתו הקדושה והטהורה.

ומה שכתב הארי"ו ז"ל: "עד שהקדוש ברוך הוא גאל אותנו בשמות אלו דע"ב צד"א כשח"ב", פננתו כי האותיות ראשונות של דצ"ך עד"ש באח"ב הם דע"ב, והאותיות שניות הם צד"א, והאותיות האחרונות הם כשח"ב, ונרמזים באלו השלשה שמות הרפואה שרפא הקדוש ברוך הוא לישראל, שנאל אותנו בהם, הרי שבאותן המכות שהכו בהם המצרים, נרמזים הנאקה והרפואה לישראל. הרי קך סוד הסימנים דצ"ך עד"ש באח"ב, שבאותן האותיות נרמזו השר הממנה, על כל מלאכי הכלה שהכו המכות למצרים, ובאותן האותיות נרמזו טעם הגלות של מצרים, ושבתות האותיות נרמזו גם כן הרפואה והנאקה של ישראל. ואלו האותיות הם בסוד (שעה י"ב) נגף ורפוא:

ויהא רענא מלפני הקדוש ברוך הוא שיראנו ביאת משיחנו, עם המלאכים השוכים לנאקה האחרונה, במהרה בימינו, ויקים בנו מקרא שכתוב (ספ"ה) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, אמן נצח סלה ועד:

אחרי זאת הודיע אותי רוא דנא, שכל המעיין בסוד נפלא ונורא הזה על מכונו, אפילו פעם אחת בשנה, ובוותר בערכי פסחים, טובטח לו שינצל כל אותה שנה מכל מכשול ומיתה משונה, ושום אדם לא ישול בו, וכל איביו יפלו תחתיו, והוא על במותימו ידרוך, ובכל אשר יפנה יצליח וישכיל, אמן נצח סלה ועד.

ומה שכתב הארי"ו ז"ל: "נעליהם הישר דלפק"ט", פננתו הוא ששם זה שרשו יוצא מפרט המצרים, באותיות הקודמות לאותיות המצרים, ד' קדם לה', ז' קדם לט', פ' קדם לצ', ק' קדם לר', ט' קדם לז', והמ"ם האחרונה של המצרים היא מ"ם הרבוי ואינה מן השורש. ורמז לזה המגיד במאמר: "אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים", כלומר האותיות שהם קודמות על אותיות המצרים, והבן, קך קבלתי, וה' הטוב וכפר בעדי:

ומה שכתב הארי"ו ז"ל: "נעליהם ועל כלם הישר הנקרא תק"א, בראשית", פננתו, כי ראשי תבות של אלו עשר מכות דצ"ך עד"ש באח"ב, בגימטריא תק"א, כמנין הישר ממש. ופננתו בתבת בראשית, והוא הראשית, רוצה לומר הראשי תבות של המכות. וגם הם כמנין אש"ר. וזהו סוד הכתוב (שמות י, ט): "ולמען תספר באזני בנה וכן בנה את אשר התעללתי במצרים", אש"ר דיקא, שהוא כמספר תק"א, וכיוצא בו הרבה פסוקים, שמורים על זה לסוד אש"ר, כמנין הראשי תבות של העשר מכות כמו שבארנו. ויש לנו בנה הרבה סודות נפלאים. וכבוד אלהים הסתר דבר:

ומה שכתב רבנו הארי"ו ז"ל: "מצד השם שפ"ו שבו אחו דוד בן ישי, והשם אמר והנה אותם במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות וכו'", פננתו לסוד נפלא ונורא, פלגמא של רבי יוסי הגלילי ורבי אליעזר ורבי עקיבא המוזכר בהגדה: "רבי יוסי הגלילי אומר מנין וכו', ורבי אליעזר אומר מנין וכו', ורבי עקיבא אומר מנין וכו'", שזה סוד רבי יוסי הגלילי בגימטריא שפ"ו כמנין, והינו "רבי יוסי הגלילי אומר". ומה שכתב "השם אמר והנה", רוצה לומר שהוא סוכר שהשם שפ"ו גרם למצרים המכות:

ומה שכתב "שבו אחו דוד בן ישי", רמז גם כן, דו"ד ב"ן ישי בגימטריא שם שפ"ו. וכתב בספר סודי רזא, שרבי יוסי הגלילי היה נצוץ של דוד בן ישי, ובאותו השם דנקא יבוא דוד בן ישי. וזה השם הנה אותם:

ומה שכתב "ומצד השם תק"ל לקו במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתים מכות", רמז לסוד רבי אליעזר בגימטריא תק"ל, והינו "רבי אליעזר אומר", דנקא רבי אליעזר שהוא בגימטריא שם תק"ל, הוא דאית ליה שהמצרים לקו במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתים מכות. ומה שכתב "השם אמר והנה", רוצה לומר שהוא סוכר שהשם תק"ל גרם למצרים המכות:

ומה שכתב "ומצד השם אשצ"ה לקו במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתים וחמשים מכות", רמז לסוד רבי עקיבא (ועה"ס), שהוא בגימטריא אשצ"ה, והינו "רבי עקיבא אומר", דנקא רבי עקיבא שהוא בגימטריא שם אשצ"ה, הוא דאית ליה שהמצרים לקו במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתים וחמשים מכות. ומה שכתב "השם אמר והנה", רוצה לומר שהוא סוכר שהשם אשצ"ה גרם למצרים המכות:

